ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 3418/2/CAF/2014

SENTINŢA CIVILĂ NR. 3252
Şedinţa publică din data de 27.11.2014
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE – judecător BOGDAN CRISTEA
GREFIER - CRISTINA MANOLACHE

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ şi fiscal formulate de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** în contradictoriu cu **pârâtul BĂRBULESCU VASILE- GRUIA**, având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008)".

La apelul nominal făcut în şedinţă publică, în ordinea listei, se prezintă reclamantul prin consilier juridic ...., cu delegaţie la fila 8 din dosar, fiind lipsă pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă care învederează: termen de judecată acordat pentru refacerea procedurii de citare cu partea pârâtă.

Fiind primul termen de judecată, la care părţile sunt legal citate, faţă de disp. art.131 NCPC, Curtea solicită părţii reclamante un punct de vedere asupra chestiunii competenţei de judecare a cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, arată că instanţa competentă să judece cauza de faţă este Curtea de Apel Bucureşti.

Curtea, în condiţiile art.131 NCPC, îşi constată competenţa generală, materială şi teritorială de judecată în cauză, în raport de art.11 din O.U.G. nr.24/2008.

Faţă de disp. art.238 NCPC, Curtea solicită părţii reclamante o estimare în ce priveşte durata necesară cercetării procesului.

Reprezentantul părţii reclamante estimează durata cercetării procesului la 1 lună.

În condiţiile art.238 NCPC, ***Curtea*** estimează durata necesară cercetării procesului la 1 lună.

Nefiind alte cereri de formulat, Curtea acordă cuvântul pentru propunere de probe.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită administrarea probei cu înscrisurile de la dosar.

Curtea încuviinţează proba cu înscrisuri, respectiv cele depuse la dosarul cauzei, în condiţiile art.255 - 258 NCPC.

Constatând terminată cercetarea procesului, în conformitate cu art.244 NCPC, ***Curtea*** acordă cuvântul în dezbaterea pe fond a cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii de chemare în judecată, considerând că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de legea specială în ce priveşte constatarea calităţii de colaborator a pârâtului. În esenţă, reprezentantul CNSAS invocă faptul că informaţiile furnizate Securităţii de către pârât începând cu anul 1987 au constituit o îngrădire a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanei, despre activităţile sau atitudinile căreia a susţinut că erau potrivnice regimului. Arată că nu se solicită cheltuieli de judecată.

Curtea reţine cauza în pronunţare.

CURTEA

Prin ***cererea*** înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a Contencios administrativ şi fiscal, la 22.05.2014 sub dosar nr. 3418/2/2014, **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII** a chemat în judecată pe **pârâtul BĂRBULESCU VASILE- GRUIA,** solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunţa să se aprecieze asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul Bărbulescu Vasile - Gruia.

În *motivare*, a arătat reclamantul că prin cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluţionarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat, în temeiul prevederilor OUG nr. 24/2008, verificarea, sub aspectul posibilei calităţi de lucrător sau de colaborator al Securităţii, a domnului BĂRBULESCU Vasile - Gruia. Ţinând cont de faptul că domnul BĂRBULESCU Vasile - Gruia este deţinător al titlului de luptător pentru victoria Revoluţiei din Decembrie 1989, cererea citată anterior este legală.

Aşa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/3126/12.12.2013, precum şi din înscrisurile ataşate acţiunii, domnul BĂRBULESCU Vasile - Gruia este titularul dosarului fond reţea nr. R 171513 (cotă C.N.S.A.S.). Potrivit documentelor identificate în dosarul anterior menţionat, pârâtul, mecanic - pompe la întreprinderea Balneară şi de Turism Herculane, a fost recrutat „pentru a da relaţii despre unele cunoştinţe ale sale, în mare parte vecini, care aproape toţi prezintă interes pentru securitatea statului.”. În cursul anului 1987, a semnat un Angajament, prin care a preluat numele conspirativ „NOVAC”.

Faţă de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii, indiferent sub ce formă, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

A invocat reclamantul Nota informativă din data de 27.11.1986 identificată în dosarul fond informativ nr. I 285948 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular se afla în atenţia Securităţii „pentru unele manifestări de natură calomniatoare pe care le-a avut la adresa politicii noastre de stat şi economice”. Astfel informaţiile denunţate Securităţii de către pârât sunt următoarele: „Sursa vă informează următoarele: în cursul săptămânii trecute am avut ocazia să intru în cofetăria Hotelului <Minerva>, unde am stat la o masă împreună cu numitul T. G. La aceeaşi masă se afla şi numitul N. I. din Pecinişca. Printre discuţiile purtate, numitul T. s-a exprimat în sensul că criza de alimente şi alte produse de pe piaţă se datoresc conducerii proaste la nivel de ţară şi că o ducem mai prost şi decât sârbii, care au mai multe datorii decât noi. Totodată spunea că este încurajată bişniţa datorită lipsurilor, orice posesor al unei parcele de pământ poate ajunge milionar”.

Susţine reclamantul că, indiferent că exista o delaţiune care se referea la faptul că persoana denunţată critica sau îşi exprima dispreţul faţă de autorităţile statului totalitar de la acea vreme, fie la practicile regimului de la acea vreme prin bancurile pe care le spunea, fie se referea la întreţinerea de relaţii cu cetăţeni străini, aceste conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât erau atitudini neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă

denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţare de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminare era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau dreptul la liberă circulaţie, condiţiile prin care contactele cu cetăţenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc).

Pentru argumentele expuse, reclamantul a considerat că prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunea sa se pot lua măsuri de urmărire şi verificare (încălcarea dreptului la libera exprimare, şi a celui la viaţă privată), şi, prin urmare, a vizat această consecinţă.

Informaţiile furnizate de domnul BĂRBULESCU Vasile - Gruia au vizat îngrădirea dreptului liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice şi a dreptului la viaţă privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice.

În drept, au fost invocate disp. art. 3 lit. z, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale OUG nr. 24/2008, art. 31 alin. 2 şi art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare şi funcţionare C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, art. 194 NCPC.

În dovedirea acţiunii, s-a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

Cererea este scutită de obligaţia plăţii taxei de timbru în cond. art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008.

Fiindu-i comunicată cererea de chemare în judecată, **pârâtul BĂRBULESCU VASILE- GRUIA** nu a formulat ***întâmpinare***.

Curtea, faţă de dispoziţiile art.255 şi 258 NCPC, a încuviinţat administrarea probei cu înscrisurile ataşate la dosar, apreciind proba a fi admisibilă potrivit legii şi de natură a duce la soluţionarea cauzei.

Constatându-şi competenţa generală, materială şi teritorială de soluţionare a cauzei în cond. art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, Curtea reţine următoarele cu privire la cererea de faţă:

Pârâtul Bărbulescu Gruia Vasile a semnat un «Angajament» (fila 46 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti) prin care s-a obligat «să furnizeze date, indicii şi informaţii despre persoane, cetăţeni români şi străini care prin atitudinile lor ar putea pune în pericol legile şi securitatea statului nostru. Informaţiile le voi furniza sub formă de material scris şi le voi semna cu numele de „Novac"».

Rezultă dintr-un Raport întocmit la data de 30.11.1987 de Ministerul de Interne – I.J. Caraş Severin – Serviciul I – Securitate (fila 44 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti) că pârâtul Bărbulescu Gruia Vasile a fost chemat, reamintindu-i-se despre colaborarea la care s-a angajat să o aibă cu Securitatea, perfectându-se modalităţile de transmitere a informaţiilor în posesia cărora intră, numele conspirativ fixându-se a fi „Novac".

La data de 27.11.1988, sub numele conspirativ „Novac", pârâtul a dat o notă informativă prin care a arătat: « (...) în cursul săptămânii trecute am avut ocazia să intru în cofetăria Hotelului <Minerva>, unde am stat la o masă împreună cu numitul T. G. La aceeaşi

masă se afla şi numitul N. I. din Pecinişca. Printre discuţiile purtate, numitul T. s-a exprimat în sensul că criza de alimente şi alte produse de pe piaţă se datoresc conducerii proaste la nivel de ţară şi că o ducem mai prost şi decât sârbii, care au mai multe datorii decât noi. Totodată spunea că este încurajată bişniţa datorită lipsurilor, orice posesor al unei parcele de pământ poate ajunge milionar». (fila 68 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti).

Pe baza informaţiei furnizate, ofiţerul de Securitate a trasat ca sarcină: «(...) cu privire la T.G. (...) Să-l urmărească pe cel în cauză în vederea obţinerii de date cu privire la comportarea, atitudinea, preocupările şi comentariile pe care le face în diverse locuri şi ocazii. Totodată, să stabilească şi eventuali martori care să poată depune în acest sens» (filele 68 – 69 din dosarul Curţii).

În drept, potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prin *colaborator al Securităţii* se înţelege ***„persoana care a furnizat informaţii**, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, **prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist** şi care **au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului**. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor".*

Aşadar, din interpretarea textului legal menţionat în precedent, respectiv prima teză a art. 2 alin. 1 lit. b) din OUG nr. 24/2008, rezultă că o constatare a calităţii de colaborator al Securităţii este subsumată întrunirii cumulative a trei condiţii: **(1)** prima condiţie este aceea ca această persoană să fi furnizat informaţii, **(2)** a doua condiţie vizează conţinutul informaţiei furnizate, în sensul că prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, **(3)** iar a treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Faţă de materialul probator administrat de partea reclamantă, reiese că prima condiţie, astfel cum a fost menţionată mai sus, este îndeplinită, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate pârâtul furnizând informaţii sub forma unei note scrise.

În acest sens, constată Curtea că art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în redactarea legiuitorului, prevedea *„informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii"*.

Cu toate acestea, prin decizia nr. 672/26.06.2012, publicată în M.Of. nr. 559/08.08.2012, Curtea Constituţională a judecat în sensul că *„sintagmele "indiferent sub ce formă" şi "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii" din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii sunt neconstituţionale"*.

A reţinut Curtea Constituţională, în considerentele deciziei amintite, următoarele:

„Curtea constată că, în absenţa altor precizări normative, pe de o parte, şi a altor probe în cauză, pe de altă parte, instanţa judecătorească, învestită cu

soluționarea acțiunii în constatare, nu poate să realizeze o evaluare reală a fiecărei situații de fapt, având în vedere elemente precum natura și veridicitatea informațiilor consemnate, gradul de implicare în activitatea de colaborare cu Securitatea ori circumstanțele colaborării.

Curtea se mărginește să arate că, ținând cont de specificul contextului politico-istoric în care au fost consemnate, relatările verbale pot fi caracterizate prin subiectivism, arbitrariu și uneori simulare, iar acestea pot genera un conținut vag, neclar, incert, neverosimil, fictiv și inutil, astfel, cauzei privind constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Pe de altă parte, în situația în care instanța judecătorească își formează convingerea exclusiv prin aprecierea unor asemenea documente, există riscul ca orice îndoială să poată fi interpretată împotriva persoanei verificate, iar aparența să fie considerată relevantă. Toate acestea creează între părțile acțiunii în constatare - Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în calitate de reclamant, și persoana verificată, în calitate de pârât, un dezechilibru incompatibil cu principiul egalității de arme.

În acest context, ceea ce trebuie, de asemenea, avut în vedere este dacă partea interesată a avut posibilitatea efectivă de a contesta autenticitatea probelor și de a propune dovezi contrarii. Calitatea probelor trebuie, de asemenea, luată în considerare, inclusiv în situația în care circumstanțele în care au fost obținute creează îndoieli privind credibilitatea sau acuratețea lor (...).

Astfel, persoana verificată, în privința căreia există la dosarul cauzei doar documente reprezentând "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității", nu are beneficiul unei proceduri contradictorii în cazul în care se află în imposibilitatea obiectivă de a propune alte probe în apărarea sa. Or, rolul fundamental al instanței judecătorești de a realiza justiția presupune, între altele, ca instanța să examineze probele administrate în cadrul unei proceduri contradictorii, astfel încât, în raport cu aceste probe, să nu ajungă la concluzii contrare eficacității justiției și să evite erorile judiciare.

Curtea constată, așadar, că prin sintagmele legale în discuție se aduce atingere unui element esențial al procesului echitabil, și anume principiului egalității armelor. (...)

În aceste condiții, Curtea constată că sintagmele "indiferent sub ce formă" și "relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității" aduc atingere dreptului la un proces echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, deoarece creează posibilitatea ca instanța judecătorească, în absența obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente și concludente, să soluționeze acțiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității. A accepta o asemenea interpretare echivalează cu a acorda instanței judecătorești un rol superficial, incompatibil cu funcția sa de înfăptuire a justiției. Or, în cazul unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia, realizarea justiției presupune și verificarea obiectivă a veridicității actelor și faptelor care au avut loc în trecut, într-un anumit context politic și istoric al țării, pe baza unor probe lipsite de ambiguitate, astfel încât orice concluzii arbitrare să fie excluse, iar echilibrul dintre justiția imparțială, fără urme vindicative, într-o societate democratică și protecția drepturilor individului să fie atins.

Prin urmare, Curtea constată că pentru a da eficiență dreptului la un proces echitabil, și implicit dreptului la apărare, "relatările verbale consemnate de lucrătorii Securității" nu pot fi administrate și apreciate, individual, ca probe unice.

Cu alte cuvinte, asemenea documente nu pot avea forţă probantă luate izolat şi, ca atare, nu pot servi ca temei al admiterii acţiunii în constatare, decât dacă, pe calea unei atente şi complete analize, sunt coroborate cu datele sau informaţiile provenite din alte documente sau rezultate din administrarea altui mijloc de probă.

O asemenea soluţie corespunde îndatoririi legale a judecătorilor de a stărui, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greşeală privind aflarea adevărului în cauză pe baza stabilirii faptelor şi prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunţării unei hotărâri temeinice şi legale.

Curtea constată că, numai în aceste condiţii, acţiunea în constatare prevăzută de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 poate fi just soluţionată de instanţa judecătorească, astfel încât scopul declarat al actului normativ - deconspirarea Securităţii să fie atins, iar adevărul istoric, corect receptat şi consacrat".

În cauza de faţă, apreciază Curtea de apel că, prin coroborarea probelor administrate, rezultă certitudinea faptului părţii pârâte Bărbulescu Vasile Gruia de a fi furnizat informaţii organelor Securităţii. Astfel, pârâtului îi este atribuit un înscris redactat olograf, respectiv cel referitoare la numitul T.G., conţinutul acestuia fiind consemnat pe larg mai sus (fila 68 din dosarul Curţii de Apel Bucureşti).

Or, potrivit art.301 alin. 1 NCPC „*Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator, fie să recunoască, fie să tăgăduiască scrisul ori semnătura. Contestarea scrierii sau a semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancţiunea decăderii*"; cum în cauză partea pârâtă, deşi i-a fost comunicat înscrisul, nu a tăgăduit scrisul, apreciază Curtea că înscrisul menţionate este apt a produce efecte juridice ca mijloc de probă administrat în contra pârâtului, în sensul celor rezultate din conţinutul său sub aspectul faptelor ce îi sunt imputate de partea reclamantă, respectiv al furnizării de informaţii.

Sub aspectul celei de-a doua şi celei de-a treia condiţii cerute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, în raport de conţinutul înscrisului menţionat, astfel cum au fost depus la dosarul cauzei, Curtea reţine că prin informaţiile furnizate, pârâtul a denunţat atitudini ce puteau fi considerate în mod rezonabil a fi potrivnice regimului totalitar comunist, apte a genera îngrădirea dreptului la viaţă privată şi libertăţii de exprimare, aparţinând persoanei vizate în nota informativă întocmită şi fiind de natură a atrage consecinţe negative asupra acelei persoane indicate. Aşadar, în cauza de faţă sunt îndeplinite şi celelalte două condiţii prevăzute de dispoziţiile art. 2 lit. b) prima teză din OUG nr. 24/2008.

Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică şi teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliţiei politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat intenţia de supraveghere îndeaproape a persoanei despre care dăduse informaţii, după cum rezultă din rezoluţiile ofiţeruluir Securităţii aplicate pe nota informativă.

În concluzie, informaţiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la viaţă privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice, ratificat de altfel de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România prin Decretul nr. 212/1974. Astfel, dreptul garantat de art. 17 din Pact este menit să asigure dezvoltarea, fără interferenţe exterioare, a personalităţii fiecărui individ, inclusiv în relaţie cu alte fiinţe umane, existând o zonă de interacţiune a persoanei cu ceilalţi, chiar şi într-un spaţiu public, care poate intra în

aria vieţii private; or, cunoaşterea relaţiilor persoanei respective privea tocmai această zonă de interacţiune într-un spaţiu care intra în zona vieţii private.

Totodată, o asemenea conduită aducea atingere şi libertăţii de exprimare consacrate de art. 12 din acelaşi Pact, incluzând libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afara, precum si libertatea de a căuta, de a primi şi de a răspândi informaţii şi idei prin orice mijloace şi independent de frontierele de stat.

Informarea despre o critică expresă la adresa conducerii statului implica în mod cert încunoştinţarea despre o activitate potrivnică regimului comunist, o astfel de conduită apărând ca o expresie a nemulţumirii şi protestului faţă de condiţiile de viaţă din statul comunist.

Pe cale de consecinţă, faţă de cele arătate în precedent, Curtea va admite acţiunea, constatând că pârâtul Bărbulescu Vasile Gruia a fost „colaborator al Securităţii" în sensul art. 2 alin. 1 lit. (b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII,** *cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, cod de înregistrare fiscală 12932750,* în contradictoriu cu **pârâtul BĂRBULESCU VASILE- GRUIA**, *cu domiciliul în Băile Herculane,* ....
... judeţul Caraş-Severin.

Constată că pârâtul Bărbulescu Vasile Gruia a fost colaborator al Securităţii în sensul art. 2 lit.b) din OUG nr. 24/2008.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, ce se poate depune la Curtea de Apel Bucureşti.

Pronunţată în şedinţă publică, azi 27.11.2014.

PREŞEDINTE, GREFIER,
BOGDAN CRISTEA CRISTINA MANOLACHE

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont. adm.
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instante Nr. 3418/2/2014
se legalizează de noi.

definitivă prin nerecurare la 28.01.2015 scutit taxe.

Red../Tehnored. Judecător B.C.
4 ex/.19.12.2014

Comunicate 2/ex./ 6.01.2015

